

рове. Жителитѣ на Никополѣ тогава се забравяли отъ наслада, Тѣ обичали да гледатъ особено много тѣзи кървави гладиаторски борби, на които старитѣ траки се предавали съ голѣма страсть.

* *

Децата и младежитѣ на града обичали и да се учатъ. Тѣ се събирали въ училищата на града, и тамъ подготвени учители ги учели да четатъ и да пишатъ. Тѣ пишели върху керамиди и върху пѣськъ и четѣли съчиненията на известни грѣцки и римски писатели, написани върху свитѣци отъ кожа или пергаментъ. Много младежи изпѣлвали училището, когато въ града пристигалъ прочутъ въ империята учителъ, който, като прославенитѣ артисти, обикалялъ навсѣкжде. Тогава той се спиралъ и на площада, дето се стичали възрастни граждани да го слушатъ.

Жителитѣ на Никополѣ искали много да се учатъ, защото учението имъ било потрѣбно, не само за да станатъ добри майстори и добри търговци. Тѣ трѣбвало и сами да си редятъ градскитѣ работи. Императорѣ Траянъ далъ право на жителитѣ на града да си избиратъ сами общинския съвѣтъ, кмета на града и всички други по-важни длѣжностни лица. За най-голѣмитѣ работи тѣ се събирали на общо гражданско народно събрание и тамъ решавали. Много било любопитно, когато ставали изборитѣ. Гражданитѣ тогава се раздѣляли на партии, спорѣли помежду си, и всѣка партия пълнѣла съ надписи и съ позиви въ полза на своитѣ кандидати стени тѣ на голѣмитѣ здания.

Народнитѣ избраници решавали за реда, за чистотата, за общественитѣ строежи. Тѣ опредѣляли данѣцитѣ, тѣ имали право да сѣкатъ и монети. До сега сѣ ни известни 900 вида монети, сѣчени въ града Никополѣ. Общинскитѣ съветѣ решавалъ и на кого да бжде издигната статуя въ града, кой гражданинъ да бжде обявенъ за почетенъ. Преварвали се и самитѣ богати граждани да правятъ подарѣци за общи работи и съ това се прочували, а признателнитѣ жители имъ издигали паметници съ тѣхнитѣ статуи.

*

* *

Богатството, славата, величието на Никополѣ траели около двесте до триста години. Когато дивитѣ готи и хуни преминали рѣката Дунавъ, тѣ ограбили и разрушили красивия градъ. Отъ него днесъ сѣ останали само развалини, които сѣ, обаче, живъ свидетелъ за старото величие на града.